

[Hagen Hagensen]

vi for vort vedkommende, som man ved det, og det er allerede nævnt her i dag, for et par uger siden fremsat et lovforslag, som vi mener det måtte være muligt at komme igennem med, hvor man lemper skatten for den medhjælpende hustru. Sådan havde vi foreslået det, men vi har skyndsomst ændret det til, eller er gået med på tanken, hvad vi meget gerne vil, at der i det hele taget kan være tale om den medhjælpende ægtefælle.

Nu vel, det er det radikale forslag, vi skal drøfte i dag, og det går ud på, at den medhjælpende ægtefælle skal have de begunstigelser, kan man sige, eller rettere sagt den retfærdighedsgerning, som det må være at sørge for, at en del af ægtefællernes indkomst bliver overført til den, der bistår i arbejdet.

Der er ikke spor tvivl om, at det er noget, vi må have taget fat på. Det viser den kendsgerning, at vi hver kommer med vore forslag herom. Jeg vil for mit vedkommende sige med det gamle ord, at enhver so bedst kan lide sine egne grise, at vi synes nu bedst om det, vi er kommet med, men vi er da rede til at tage del i de drøftelser, der nu også skal finde sted på grundlag af det radikale venstres forslag.

Må jeg sige om den måde, man vil gøre det op på efter det forslag, vi her behandler, at jeg tvivler på, at det i realiteten vil være nogen god tankegang. Jeg er bange for, at det enten vil medføre, at man afgiver en dokumentation, som ikke kan holde, eller også at man skal føre et eventyrligt regnskab i årets løb. Det er allerede blevet påpeget, hvorledes det skal gøres, hvis det skal føres ordentligt. Der er tale om et sted, hvor mand og kone går og bistår hinanden, men det er ikke sikkert, at de ligefrem tænker på, at de hver enkelt dag skal til at notere ned, hvor meget tid de har brugt.

Jeg er ganske klar over, at det ikke er det radikale venstres mening, at den ene egentlig skal være lønansat hos den anden, for i så fald skulle der både trækkes A-skat og gøres op på den ene og den anden måde for hver lønperiode. Man taler om, at der af overskuddet af virksomheden skal kunne overføres noget, der svarer til, hvad man skulle have betalt en fremmed for at udføre arbejdet. Det er jo det, der er tankegangen deri.

Man taler også om, at det skal beregnes efter tiden og efter arten af det arbejde, der

er udført, og det er her, jeg tror, det bliver svært. Jeg tror, at det simpelt hen bliver ugørligt. Vi har da alle indtil nu kunnet arbejde med de regler, der har været, om, at indsatsen fra den medarbejdende ægtefælle skal være væsentlig, og der har da nedfældet sig en vis praksis på grundlag heraf. Jeg siger ikke, at den rammer helt, hvor den skal, men stort set har man kunnet klare sig dermed. Jeg tror, at det, man gør her, er forkert, og det viser sig sådan set også, for i det næste stykke siger man fra forslagsstillernes side, at kan dokumentation ikke føres, så falder man i realiteten tilbage på en regel, der er som den nugældende, blot med en ændret procentsats.

Jeg tror, der kan komme noget ud af et af de forslag, der er kommet frem, og jeg synes, der efterhånden er toner fra en lang række ordførere, der siger, at dette kan vi få noget ud af. At vi alle sammen har pligt til at sørge for, at der kommer noget ud af dette, følger af, at den medhjælpende ægtefælle i realiteten er for ringe stillet i øjeblikket. Når vi er nede på beregninger af timelønnen, der er blevet nævnt, vist ikke så meget i dag som tidligere, hvorefter den skulle ligge på under 20 kr., hvor vi i realiteten nu har mindst overenskomstløn på en halv snes kroner mere, så er det helt givet, at man har diskrimineret den ægtefælle, der medarbejder. Derfor tror jeg, vi skal se at komme igennem med noget af det.

Som sagt vil vi gerne gå ind i drøftelserne om dette forslag, men naturligvis på den baggrund, at vi egentlig synes bedre om det, vi har fremsat som lovforslag, og som jo fortsat er til behandling i udvalget.

Bollmann (CD):

Som det nu efterhånden er nævnt flere gange, har vi for nylig haft et lignende forslag til behandling her i tinget, og CD er stadig positiv over for intentionerne i forslaget.

En af forskellene mellem de to forslag, nemlig at det er den medhjælpende ægtefælle og ikke kun den medhjælpende hustru, forslaget gælder, må siges at være en meget rimelig ting at tage med.

En anden forskel er, at man her foreslår en slags valgmulighed, således at man enten beregner indkomsten efter dokumentation i det enkelte tilfælde eller med de 50 pct., dog